

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: HJEMME IGEN

Citation: Claussen, Sophus: "HJEMME IGEN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid71333/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

HJEMME IGEN

Da jeg kom ind i Hulen, hvor Dejligheden boede,
der hang i Gips paa Væggen et mægtigt Troldeho'ede.
Hun hvisked, da jeg strax gjorde Stands:
„Det Hoede er min afdøde Mands.“

„Han var en sjælden Husbond og elskede mig saare.
Men dette lille Billed“ – hun knuste en Taare.
„Det var mit søde alleryngste Nor,
som min Modezornhed kvalte i Fjor.“

Hun lo med ét og strakte de vældige Arme.
„Tag Plads paa denne Løjbænk, og lad min Ovn Dem varme.
Ja, jeg har gennemgaaet megen Ve,
af otte Børn har jeg kun holdt de tre.“

„Bliv hos mig! Lad os nyde de flygtige Minutter.
Og hils paa mine Poder, mine tre smaa, søde Putter.
Jeg er saa varm som nogen af mit Køn
og ved, at jeg endnu er ung og skøn.“

„Først spiser jeg din Læbe! Ak Gud, hvor godt det smagte!
Saa knækker jeg din Rygrad – det skal du ej foragte.
Jeg kender fler, som vil misunde dig
at blive saadan knust ihjel af mig.“

„Men vær dog ikke angst! Vi kan, hvis det behager,
gaa udenfor og se paa min Husbonds Trælastlager,
Forretningen er jættemæssig stor
og bliver fortsat i hans gode Spor.“